

РЕШЕНИЕ

№ 4010

гр. София, 16.06.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 37 състав,
в публично заседание на 16.05.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Адриан Янев

при участието на секретаря Кристина Алексиева, като разгледа дело номер **3459** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 – чл. 178 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл. 107 от Закона за гражданската регистрация (ЗГР).

Образувано е по жалба на М. П. З. срещу отказ за издаване на удостоверение за наследници на С. П. С., обективиран в писмо № РЛН23-УГ01-3509-(3) от 16.03.2023 г. на секретаря на район „Л.“ – Столична община.

Счита, че не е в компетенциите на общинската администрация да извършва преценка дали жалбодателката има качеството на наследник на лицето, за което е подадено искане за издаване на удостоверение за наследници. Поддържа, че органът е длъжен да предостави данни от ЕСГРАОН, като издаденият документ не влияе върху последваща преценка относно качеството за наследник. В тази връзка уточнява, че взаимовръзките при и по повод наследяването са разнообразни и не всички хипотези подлежат на регистрация в общината.

Ответната страна – секретарят на район „Л.“ – Столична община, чрез процесуалния си представител, изразява становище за неоснователност на жалбата.

Административен съд София - град, след като обсъди релевираните с жалбата основания, прецени становищата на страните и събраните по делото доказателства, намира за установено следното от фактическа страна:

Производството пред кмета на район „Л.“ при Столична община е образувано с подадено заявление вх. № РЛН23-УГ01-3509/13.03.2023 г. от М. П. З., с която е направено искане за издаване на удостоверение за наследници на С. П. С., починал на

08.02.2023 г. В заявлението са посочени известните негови наследници по закон.

По преписката са налични Заповед № СОА20-РД09-523/03.01.2020 г. и Заповед № СОА20-РД09-2549/07.10.2020 г., издадени от кмета на Столична община, с която на секретаря на район „Л.“ при Столична община са делегирани функциите на длъжностно лице по гражданско състояние и на длъжностно лице по гражданска регистрация за територията на район „Л.“ на Столична община.

Последвало е издаване на писмо № РЛН23-УГ01-3509-(3) от 16.03.2023 г. на секретаря на район „Л.“ – Столична община, с което на жалбоподателката е отказано издаването на удостоверение за наследници на С. П. С..

В мотивите на отказа се посочва, че съгласно чл. 8, ал. 4 ЗН, когато починалият не е оставил възходящи от втора и по-горна степен, братя и сестри или техни низходящи, наследяват роднините по съребрена линия до шеста степен включително. По-близкият по степен и низходящият на по-близък по степен изключват по-далечния по степен. Органът е приел, че жалбоподателката М. П. З. се явява дъщеря на първи братовчед на С. П. С., който е починал преди него. Направен е извод, че бащата на жалбоподателката (първи братовчед на С. С.) е починал преди наследодателя, а последният има други живи първи братовчеди, поради което жалбоподателката не е сред кръга на наследници.

По преписката е налично удостоверение изх. № РЛН23-УГ51-4646/06.04.2023 г. за родствени връзки на С. П. С., от което е видно, че същият няма деца, родителите му са починали, включително неговите сестра, леля и вуйчо. Отражено е още, че има родствени връзка с първи братовчеди (част от тях са починали) и племенници. От документа става ясно, че П. Т. З. (починал на 07.05.2022 г) е първи братовчед на С. П. С.. Установява се още, че М. П. З. е племенница на С. П. С. и дъщеря на П. Т. З..

При така установените факти, Административен съд София-град достига до следните правни изводи:

Жалба е процесуално допустима. Същата е подадена законоустановения срок по чл. 149, ал. 1 от АПК, вр. с чл. 107 ЗГР. Жалба е подадена срещу акт, подлежащ на съдебен контрол на основание чл. 107 ЗГР, тъй като се отказва предоставянето на данни от регистрите на населението под формата на удостоверение. Същата е подадена от лице, което е адресат на неблагоприятен за него акт, доколкото се оставя без уважение подаденото искане за издаване на удостоверение въз основа на регистъра на населението.

Съгласно разпоредбата на чл. 168 АПК, съдът преценява законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146 АПК, като проверява дали е издаден от компетентен орган и в съответната форма, спазени ли са процесуалните и материалноправните разпоредби при издаването му и съобразен ли е с целта, която преследва закона.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

Съгласно чл. 2, ал. 1 от Наредба № РД-02-20-6 от 24.04.2012 г. удостоверения въз основа на регистъра на населението се издават от кмета на общината, на района или на кметството или от определени от тях длъжностни лица от общинската администрация. Видно от Заповед № СОА20-РД09-523/03.01.2020 г. и Заповед № СОА20-РД09-2549/07.10.2020 г., издадени от кмета на Столична община, са делегирани на секретаря на район „Л.“ при Столична община функциите на длъжностно лице по гражданско състояние и на длъжностно лице по гражданска регистрация, сред които е издаването на удостоверение за наследници.

Обжалваният отказ е постановен от компетентен орган, тъй като оспорваният отказ е издаден от кмета на район „С.“ при Столична община.

Актът е надлежно мотивиран от фактическа и правна страна, като отговаря по форма на общите правила по чл. 59, ал. 2 АПК. Налице са ясни и конкретни мотиви, позволяващи да се разбере какви са причините за отказа за издаване на поисканото удостоверение.

Не са допуснати нарушения на процесуалните правила при постановяване на оспорвания отказ.

Липсват нарушения на материалния закон.

В настоящия случай е направено искане за издаване на удостоверение за наследници. Съгласно чл. 24, ал. 1 ЗГР общинската администрация издава удостоверения въз основа на регистъра на населението, а според ал. 2 редът за издаване и образците на удостоверенията по ал. 1 се утвърждават с наредба на министъра на регионалното развитие и благоустройството съвместно с министъра на правосъдието.

В чл. 5, ал. 1 от Наредба № РД-02-20-6 от 24.04.2012 г. (Наредбата) е регламентирано, че удостоверения се издават на лицата, за които се отнасят, на законните им представители, на техните наследници.

Според чл. 9, ал. 1 от Наредбата За удостоверяване на наследниците по закон на починало лице се издава Удостоверение за наследници по образец съгласно приложение № 3, а в чл. 11, ал. 2 от Наредбата е регламентирано задължение на длъжностното лице за определяне на наследниците по закон, за което следва да прави пълна проверка в регистъра на населението, а когато е необходимо, и в регистрите на актовете за гражданско състояние.

Спорният момент по делото се свежда до това дали жалбоподателката е сред лицата по чл. 5, ал. 1 от Наредбата, имащи право да им се издаде удостоверение за наследници.

С оглед установените по преписката родствени връзки на С. П. С., органът правилно е съобразил приложението на разпоредбата на чл. 8, ал. 4 ЗН, а именно, когато починалият не е оставил възходящи от втора и по-горна степен, братя и сестри или техни низходящи, наследяват роднините по сребрена линия до шеста степен включително. По-близкият по степен и низходящият на по-близък по степен изключват по-далечния по степен.

В конкретния случай се установява, че жалбоподателката М. П. З. е дъщеря на П. Т. З., който е починал (08.02.2023 г.) преди своя първи братовчед С. П. С. (07.05.2022 г.), като последният е оставил други първи братовчеди. По силата на правилото на чл. 8, ал. 4 ЗН жалбоподателката М. П. З. е изключена от останалите първи братовчеди като наследник на С. П. С. (по – близкият изключва по – далечния по степен).

Неоснователни са възраженията, че органът не е съобразил правилото „наследяване по право на заместване“, регламентирано в чл. 10, ал. 1 – ал. 4 ЗН. Родството между двама първи братовчеди е 4 – та степен по сребрена линия, доколкото връзката помежду им се изразява в общ родоначалник, без едното да произхожда от другото. Съгласно Тълкувателно решение № 3/1994г. на ОСГК на ВС при наследяване по чл. 8, ал. 4, пр. 2 ЗН не се допуска наследяване по право на заместване на сребрените роднини от трета до шеста степен включително. Бащата на жалбоподателката е роднина от четвърта степен (в каквато степен са и призованите към наследяване останали първи братовчеди), но понеже е починал преди откриване

наследството на братовчед си, не може да бъде заместен от своята дъщеря. Затова жалбоподателката не може да замести своя баща П. Т. З., при което по-близките по степен роднини по съребрена линия (останалите първи братовчеди) я изключват като наследник на С. П. С..

Горното налага извод, че М. П. З. не е наследник на С. П. С., поради което не попада сред лицата по чл. 5, ал. 1 от Наредбата, които имат право да им се издаде удостоверение за наследници. В тази връзка органът правилно е съобразил материалния закон, отричащ възможността за снабдяване с удостоверение за наследници от лица, които не са сред тях.

Принципно са правилни доводите в жалбата, че взаимовръзките при и по повод наследяването са разнообразни и не всички хипотези подлежат на регистрация в общината. В случая обаче жалбоподателката не представя никакви доказателства пред органа и пред съда, от които да видно изключването като наследници на останалите първи братовчеди на С. П. С., за да се приеме, че племенниците (сред които е жалбоподателката) са следващите за призоваване наследници. Не се твърди и не се представят доказателства, че снабдяването с удостоверението е необходимо за изпълнение на законоустановени правомощия – ар. чл. 5, ал. 2 от Наредбата.

Спазена е и целта на закона, която предвижда само определена категория лица да се снабдяват с обсъждания документ.

Горното налага извод за неоснователност на жалбата, поради което на основание чл. чл. 172, ал. 2, предл. последно АПК следва да се отхвърли оспорването.

По разноските.

С оглед изхода на делото и на основание чл. 143, ал. 3 АПК направените разноси от ответната страна следва да се понесат от жалбоподателката, които са в размер на 100 лева за юрисконсултско възнаграждение в минимален размер, съответстващо на чл. 24 от Наредбата за заплащане на правната помощ, вр. чл. 37 ЗПрП.

Предвид изложеното, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на М. П. З. срещу отказа за издаване на удостоверение за наследници на С. П. С., обективиран в писмо № РЛН23-УГ01-3509-(3) от 16.03.2023 г. на секретаря на район „Л.“ – Столична община.

ОСЪЖДА М. П. З., ЕГН [ЕГН] да заплати на Столична община сумата от 1010 лева, представляваща направени по делото разноси.

Решението подлежи на обжалване пред Върховен административен съд в 14-дневен срок от уведомяване на страните.

Съдия: